

[Hanne Severinsen]

Holdningen dannes jo bl.a. i skolen, og derfor har der også både i folkeskoler og gymnasier og andre uddannelsesinstitutioner været afholdt ligestillingskurser.

I Udenrigsministeriet er der mange områder, der er ligestillingsrelaterede. Det gælder især ulandsbistanden. Her synes jeg, at vi skal kvittere for, at Danida har gjort en meget flot indsats, dels for at lave handlingsplaner, dels for at ansætte en kvindekoordinator i sekretariatet og i 4 af bistandsmissionerne. Det er vigtigt, at kvindeaspektet er med i vore bistandsprojekter i den tredje verden, fordi man herved også får bedre fat i nogle af de grundlæggende problemer, som kvinderne beskæftiger sig med inden for sundhedsvæsen og fødevarerfremstilling, hvor kvinderne er de dominerende.

Også inden for FN-systemet har Udenrigsministeriet gjort en vældig indsats, bl.a. for at sikre, at verdenskvindekonferencerne fortsætter. Det er vigtigt, at disse internationale begivenheder stadig væk finder sted, og at vi også sideløbende har de alternative NGO-konferencer.

Statsministeriet har først og fremmest bidraget til ligestilling via lovgivning om kvinders repræsentation i råd og nævn. Desværre afdækker loven, at mange organisationer kun styres af mænd, og det har givet store problemer, når man har skullet finde kvinder til disse råd og nævn. Og dér må man selvfølgelig sige, at naturligvis skal loven efterleves, men man må også på et eller andet tidspunkt gøre op med sig selv, om disse organisationer skal repræsenteres. Men i hvert fald må vi håbe, at dette betyder, at organisationerne efterhånden selv finder ud af at rekruttere flere kvinder til deres hierarkier.

Jeg kunne komme ind på mange andre ministeriers område, men taletiden tillader det ikke. På Justitsministeriets område kan jeg lige nævne, at vi egentlig godt kunne tænke os dér at se lidt på mændenes ligestilling, specielt når det gælder spørgsmålet om samkvemsret, hvor mænd jo ofte bliver ofre, når kvinderne ulykkeligt bruger deres børn i en indbyrdes kamp med mændene.

I amterne og kommunerne har man godt nok nedsat ligestillingsudvalg, men som også andre har nævnt, er der ikke kommet meget ud af det, og dér må vi så håbe at vi får en videre udvikling.

Afslutningsvis vil jeg tilslutte mig titlen »Godt begyndt«; der er sat mange gode ting i gang, men for os er det ikke vigtigt, om vi har 50 pct.s kvinderepræsentation overalt, for os er det først og fremmest et spørgsmål om, at vi er ligeværdige, at vi udfylder de pladser i samfundet, som vi selv ønsker, og at vi i højere grad ser på de livskvaliteter, som vi nødig skulle forhindre familierne i at have.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal på SF's vegne takke statsministeren for denne redegørelse om arbejdet med ligestilling, som jeg vil kalde: »Der sker dog noget«.

Det er vigtigt, at vi får denne debat, og ingen skal heller være i tvivl om, at den anses for vigtig. Jeg synes, det er dejligt, at vi i dag har en ligestillingsdebat, hvor ikke kun ordførerne og den minister, som skal svare ordførerne, er her. Det er dejligt at se så mange både på tilhørerpladserne, på ministerbænkene og i salen i øvrigt. Vi har længe trængt til, at der blev lidt større opmærksomhed om dette emne.

I Danmark har vi stadig uligestilling, men vi er alligevel i forhold til så mange andre lande kommet et godt stykke vej. Det er godt, men vi skal jo meget længere, inden vi har den fulde ligestilling, og vejen er trang, og den er lang.

Jeg skal ikke undlade indledningsvis at gøre opmærksom på det helt fortrinlige samarbejde, der er her i huset på dette område, og det har selvfølgelig sammenhæng med, at vi er blevet flere og flere kvinder herinde. Det er karakteristisk, at da jeg kom med forslag om en høring om ligeløn, var der med det samme opbakning bag ideen; ingen partier har taget afstand fra den.

Jeg håber, at høringen, som løber af stabelen i Folketinget den 15. marts, medfører, at vi alle bliver klogere på, hvilke redskaber der skal tages i brug, for at vi kan sikre, at vi hurtigere når frem til ligeløn. Det er jo ikke rimeligt, at vi i 1991 stadig væk har store lønforskelle mellem kvinder og mænd. Varer og tjenesteydelser koster det samme for os, enten vi er mænd eller kvinder. Derfor er ligeløn et stædigt krav fra kvinderne, og det skal have opmærksomhed.

Så til en anden sag: Jeg har på det seneste modtaget en masse breve fra kvinder, der påviser, at de bliver groft diskrimineret helt over i pensionsalderen, fordi de er kvinder. Selv om de betaler nøjagtig det samme beløb ind til pen-